



Ditrói Hírlap

KIADJA A DITRÓI ÖNKORMÁNYZAT 2014. FEBRUÁR

Ismét kezében tartja, kedves olvasó, a Ditrói Hírlap legújabb, legfrissebb, még nyomdafestéktől gőzölgő, kívül-belül megújult februári számát. Már pontosan nem is tudom megmondani, ez a hányadik a Ditrói Hírlap újraindulásának örömeiről szóló főszerkesztői köszöntő, de valószínűleg a lényeg nem is ez. Örülünk annak, hogy összeállt még igen kis csapatunk, és ismét belevághattunk, új célokkal, új koncepcióval, új külsővel: mostantól (ha a jó Isten is úgy akarja), havonta megjelenik a Ditrói Hírlap, rovataival, interjúival, őszintéségével, fiatalos lendületével, minden ditróinak!

Célunk, hogy helyi témákat boncolgassunk, ditrói emberek bevonásával. Az itteni eseményeket, az itteni szervezeteket és csoportokat, szakterületükön jártas ditróiakat, esetleg innen elszármazott hírességeket ismerhetnek meg lapunkból. Próbálunk mindenkihez szólni, és minél több embert bevonni, így egyes rovatainkban kiemeljük, hogy javaslataikat szívesen fogadjuk, például, hogy kit lenne érdemes megszólaltatni.

Ily módon nyitott például a Sikertörténetek rovat, melyben olyan ditrói vagy Ditróból elszármazott híres, sikeres embereket keresünk, akik úgy mond felmutattak már valamit az évek során. És sajnos sokszor nem is tudunk ezekről az emberekről, nem is ismerjük sikertörténetüket, pedig lehet, hogy szomszédaink. Hasonlóképpen jelezhetik az olvasók, milyen szak érdekelne őket a Hova tovább? rovatban, melyben havonta olyan ditrói fiatalokkal beszélgetünk az általuk választott egyetem kapcsán, akik érettségi után a továbbtanulás mellett döntöttek. Célunk megkönnyíteni valamilyen szinten a pályaválasztás előtt álló fiatalok dolgát, esetleg motiválni őket és információforrást biztosítani. Rendhagyó helytörténet rovatunkban is ditrói, már sokat látott és tapasztalt embereket szólaltatunk meg, változó témákban, de mindig településünkhöz kapcsolódóan. Az Önkormányzat rovat a Polgármesteri Hivatal híreit, az Iskola és templom pedig az oktatási intézményeink és vallási vezetőink cikkeit, üzeneteit tolmácsolja majd. A helyi vonatkozású mezőgazdasági cikkek az AgroInfo rovatban lesznek olvashatóak. Lesznek receptek is, minden hónapban, és a családdal, gyerekneveléssel kapcsolatos kérdéseket a Baba-mama klub segítségével boncolgatjuk. A sport és egészség témakört a Lendületben rovat találja: egyrészt sporteseményekkel kapcsolatos információkat olvashatnak itt, valamint fontos és valós, az egészséggel kapcsolatos témákat boncolgattunk, szakértői szemszögből. A fiatalokról szóló rovat nem is lehetne más, mint a Fiatalosan. Itt minden olyan rendezvényről, történésről szó esik majd, ami valamelyik ditrói ifjúsági szervezet, csoport életében történik: így olvashatnak a Ditrói Ifjúsági Fórumról, a Lovag Takó János cserkészcsapatról, a mazzorettcsoporthoz és másokról is. Egy kis őszinteségi adaggal és szolid helyi humorral fűszerezzük a lapot az utolsó oldalon, a Ferde tükör rovatban. Itt olvashatnak szerkesztői személyes véleményeket egy-egy

aktuális témával kapcsolatosan, valamint az ehhez társuló fotórovatunkba olyan fényképeket várunk, amelyek kis településünk vicces pillanatait, humoros jelenségeit mutatják be.

Terjedelmi korlát miatt a rovatok, cikkek változhatnak, váltakoznak majd a lapszámokban, de minden hónapban olvashatják online a kibővített Ditrói Hírlapot hivatalos Facebook oldalunkon és a www.gyergyoditra.ro-n.

Úgy gondolom, sikeresen áttekintettük új lapunkat. Önökkel közösen, kedves olvasók, hosszú távon folytatni is tudjuk majd ezt az újrakezdést, amit a Ditrói Ifjúsági Fórum és a Lovag Takó János cserkészcsapat írni szerető tagjai közösen álmodtak meg. Mivel ez a mi lapunk, a közös Ditrói Hírlapunk, számítnunk visszajelzéseikre. Fogadjuk és megválaszolunk minden levelet, ami a ditroihirolap14@gmail.com e-mail-címre vagy a Ditrói Hírlap hivatalos Facebook-oldalára érkezik. Ugyanide várjuk ötleteiket, javaslataikat az említett rovatokba bekerülő anyagok kapcsán.

Most már nincs más hátra, mint hogy jó olvasást, kellemes időtöltést kívánjak minden ditróinak!

Balázs Brigitta

Felhívás

A Csiki Játékszín következő előadására március 14-én, pénteken 19 órai kezdettel kerül sor. Ezúttal Ábrahám Pál – Földes Imre – Harmath Imre Viktória c. operettjét mutatják be a kedves közönségnek. Az előadásra érvényes a Kőrösi Csoma Sándor bérlet. Jegyek a helyszínen is kaphatók.

Felhívás

Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy azok a magán-és jogi személyek, akik március 31-ig befizetik a 2014-es évre vonatkozó helyi adót és illeleteket, 10%-os kedvezményben részesülnek.

Testületi ülés

Január hónap folyamán két tanácsülésre került sor. A január 20-ai rendkívüli tanácsülésen az iskolák összevonásáról hozott döntést a képviselőtestület. Január 29-én, a rendes havi tanácsülés során két határozat született meg: elfogadásra került a 2014-es évi költségvetés, továbbá jóváhagyták a hagyományörző csoport Bátaszékre történő kiszállási költségeinek fedezéséről szóló határozatokat.

IMPRESSZUM

Kiadja:	Ditrói Önkormányzat
Szerkeszti:	Ditrói Ifjúsági Fórum Lovag Takó János csks.
Főszerkesztő:	Balázs Brigitta
Szerkesztő:	Bajkó Dorottya Hompoth Szilárd Köllő Tünde Köllő Zsófia Szűcs Hunor
Korrektúra:	Köllő Zsófia
Tördelés:	Hompoth Szilárd
ISSN	1641 - 2351



A DIF felpörgött. A DIF felpörget!

Az elmúlt évben már több alkalommal hallhattatok rólunk, rendezvényeinkről, akcióinkról, mindarról, amit fél év alatt sikerült megvalósítania a még szervezeti korban mérve kisgyerekek Ditrói Ifjúsági Fórumnak. 2014-ben nagykorúsítottuk: hivatalosan bejegyzett szervezet lesz a DIF.

Még mielőtt a tervezett programokról beszélnék röviden, felidézem a decembert és a decemberi sikertörténeteket, hogy megköszönjem a magam és a Fórum nevében Ditró lakóinak, hogy mindenki igen lelkesen, komolyan beszállt jótékonyági megmozdulásainkba.

Decemberben rendhagyó turkálót nyitottunk a Művelődési Ház előterében. Egy hét alatt rengeteg olyan holmi gyűlt össze, ami valakinél otthon csak a helyet foglalta. Ezek a "kacatok" a következő héten értékes ajándékok, apró meglepetések lettek valaki más számára.

Köszönjük, hogy adakoztak, és köszönjük, hogy vittek el dolgokat, így gazdát cserélt sok addig fölöslegesnek hitt tárgy. Ezt

követően tartószélmiszer-gyűjtést is szerveztünk – a Baba-mama klub segítségével – hogy együtt azokat az ajándékosomagokat egészítsük ki, amelyeket az Egymillió csillag a szegényekért Caritas-akció keretén belül a ditrói emberek adományaiból állítottak össze. A begyűjtött élelmiszerekből további csomagokat készítettünk, hogy azokat olyan családoknak ajándékozhasssuk, ahol több rászoruló kisgyerek is várja az anglyt. Köszönjük mindenkinek a segítséget! Ezúton továbbítom – az újság sorain keresztül – az őszintén örülő kisgyerekek mosolyát és öleléseit minden kedves adományozónak!

2014-ben sem hagyjuk unatkozni a fiatalokat. Februárban Székely Téli Móka, márciusban 24 órás sportmaraton lesz. Áprilist a Föld napjának ünneplésével töltjük, májusban Önkéntes napot, és Ifinapot szervezünk a ditróiaknak. Júniusban a Ditrói Napok keretén belül ismét lesz Légy-Ott Kupa is, júliustól pedig a tavaly nagy sikert aratott Méta

délutánokat is megismételjük. Szeptemberben ismét Székely Móka, sok meglepetéssel. Újraindítjuk a Szótartó néven ismert előadás- és beszélgetéssorozatot is (a volt Ditrói Ifjúsági Szervezet sikeres rendezvényét), ezzel havonta Szófutár néven jelentkezünk majd. Lesznek ifjúsági társasjáték-estek is, de természetesen nyitottak vagyunk mindenféle új ötletre!

Bármikor jelentkezhet bárki, aki önkénteskedni szeretne a Ditrói Ifjúsági Fórumnál (jelentkezhetsz a brigitta.balazs@yahoo.com e-mailcímen, vagy a DIF hivatalos facebook-oldalán üzenetben). Olyan személyeket várunk, akik elkötelezettek, és komolyan veszik saját magukat és a szervezetet is! Ha van ötleted, amit megvalósítanál, vagy csak egyszerűen ismerkedni szeretnél, részt venni körzeti szintű ifjúsági programokban, és persze a helyi események körül is tevékenykednél, ne is gondolkodj sokat: mi várunk!

Balázs Brigitta



Cserkész szemmel

A cserkészlet több, mint 100 éves történelme során a világ egyik legnagyobb ifjúságnevelő mozgalmává nőtte ki magát. Alapvető célja segíteni a fiatalokat, hogy a maguk folyamatos szellemi és fizikai fejlesztése által értékes tagjaivá váljanak szűkebb és tágabb értelemben vett környezetüknek, társadalmunknak.

A Lovag Takó János cserkészcsapat lassan 24 éve működik megszokott közegükben, ez idő alatt több száz gyereket köszönthettünk magunk között, sokan közülük egészen felnőttéig aktív tagjai maradtak csapatunknak.

Közösségünkben jelenleg 60 cserkész és kiscserkész játszik, tanul és dolgozik együtt, heti, havi és éves programjaink, rendezvényeink sikeresebbek és számosabbak, mint valaha, ráadásul tevékenységünk nem korlátozódik saját köreinkre.

Nemzeti ünnepeinken és gyásznapiainkon díszőrséget állunk, szemetet szedünk, takarítunk a község környékén, vagy meglátogatjuk falunk magányos időseit. Az utcán nem ballagunk, botorkálunk, ha együtt vagyunk, énekelünk, büszkén viseljük ingünket, nyakkendőnket, a határban tanyázunk, táborozunk; és mégis sokszor látjuk, halljuk, hogy ők közül sokan nem tudnak rólunk, nem ismernek minket, sokszor el is feledkeznek érdemeinkről.

Ez a rovat azért indul, hogy ezentúl beszámolhassunk arról, mi mindennel foglalkozunk, és megismertethessük Önöket a cserkészélet fontosabb állomásaival, csakúgy, mint a mindennapiainkkal.

2014-es terveink között szerepel többek között egy cserkészklub, egy tanyázás, számos túra, valamint egy klub megszervezése, történelmi-, és cserkészstudást felmérő vetélkedők, dalverseny, jótékonykodás, hagyományörző és vallási programok, létszámunk növelése, és még sok más.

Eddigi tevékenységünkről beszámolókat, képeket a 20cserkeszcsapat.lapunk.hu weboldalon tekinthetnek meg.

Számítunk figyelmükre!

Hompóth Szilárd

Bemutatkozik a Baba-mama klub

2011. március 30-án indult el kis csoportunk tevékenysége azzal a céllal, hogy mind a mamáknak, mind a babáknak lehetőséget teremtsen a közösségi életre, ugyanakkor az édesanyák és kisgyerekeik közötti harmonia megteremtését is elősegítse. Fontos volt egy olyan környezet kialakítása, melyben a gyerekek otthon érezhetik magukat, de az anyukák is felszabadulhatnak. Ezért Puskás Elemér polgármester úr segítségével egy kis berendezett termet kaptunk a családorvosi rendelő épületének hátulsó felében, melyet az anyukák közös erővel otthonossá varázsoltak, és innentől kezdve ez a családi kis terem az összejöveteleink kedves színhelye lett. Ebben a csodás kis teremben minden kedden összegyűlünk 1-1,5 órás tevékenységekre. Találkozásaink alkalmával az első fél órában gyerekdalokat énekelünk, mondókázunk, közös játékokat játszottunk.

Folytatódik a 3. oldalon



Az újság kulturális paradicsoma

„Szókat kell csinálnunk. Újságok által ugyan igen megbántják a fület, de a fil hozzázokik az új szókhöz, s nyertünk általa.”

– Kazinczy Ferenc

A ma ismert napilap nem egyszerűen egy hírközlő médium. Ha végiglapozunk egy újságot, láthatjuk, hogy az egy tájékoztató-szórakoztató „csomag”, melyben típusától függően (pl. bulvár, politikai, üzleti, egészségügyi stb.) különböző műfajok, rovatok kapnak helyet. A kezdeti ömlesztett hírhalmaz mára sok egyéb összetevővel gazdagodott. Rovatokra bomlott, illetve el kell(ene) válnia a híreknek és véleményeknek. Közülük: hírdetéseket, tőzsdei adatokat, időjárás-jelentést, tévéműsort, keresztjertvényt, képregényt, olvasói leveleket. A római korban az újság az állam szócsöve, a polgári forradalmak idején előtérbe kerül a sajtószabadság gondolata, a kommunista diktatúrák teljesen kiszámítják a propagandának. A sajtó az utóbbi korszakáról, akkori lehetőségeiről sokat tudott mesélni Gergely Géza nyugalmazott magyar szakos tanár, újságíró.

Az 1919-es tanácsköztársaság alkotmánya (Magyarországon) a korábbi tőkés sajtót a „proletáröntudat elhomályosítása” eszközeként nevezte. „Minden nyomtatvány joga a munkássághoz és a tanácsköztársaság gondoskodik arról, hogy a szocialista eszme az egész országban szabadon terjedjen”. Ez a törekvés Romániában sem maradt el.

„Aki akarta, az megrendelte a Vörös Zászlót, ami tulajdonképpen a párt lapja volt, és a pártnak a szócsöve. Minden tartományban volt egy ilyen lap, Kolozsváron az Igazság volt. Diákkoromban ott egy pár cikket közöltem. Hármát az Igazságban, egy fordításom pedig megjelent az Utunkban (szépirodalmi lap)” – mesélte el nekünk Gergely Géza.

„Az újságírók nagyon be voltak skatulyázva, valósággal úgy érezte magát az ember, hogy meg van kötve a keze. Nem nagyon volt szabad saját gondolatait leírni, csak akkor, ha azok a saját gondolatok egyeztek a párt politikájával. A 80-as években azt sem akarták megengedni, hogy a magyar helységneveket magyarul írják le, mert teljesen meg akarták a magyarságot fojtani.” – fejtette ki Géza bácsi.

Akkoriban nem volt ennyi és ilyen sokszínű választék a sajtóorgániumok között, kevés példányszám jelent meg, sok családdhoz el sem jutott. Véleményformálásban is domináns szerepet kapott az újság, mivel az volt az egyetlen olyan hírközlőforma, ami által az emberek tájékozódhattak és felvilágosítást kaphattak a nagyvilág híreiről vagy akár az ország dolgairól. Persze a rádió is jelen volt, de annyira ritka dolognak számított, hogy olyan falvak is voltak, ahol egy vagy maximum két rádió volt. Az újságolvasás egy teljesen más társadalmi réteget célzott meg, azokat, akik írási és olvasási képességgel rendelkeztek. Nem mindig a teljes valóságot adták vissza az újság lapjai a köznépnek, ezért voltak olyan rétegek is, akik szó szerint elhiitték, amit a napilapok közöltek, akik tájékozottabbak voltak, már nem mindent vettek készpénznek.

„A sajtó nagyon befolyásolta az emberek véleményét, mert nem kaptak máshonnan értesülést. Akinak rádiója volt, az még hallgatta imitt-amott Amerika hangját vagy a Szabad Európát. Inkább az értelmiség olvasta az újságot, és most is így van. Az elmunkásoktól,

mikor megkapták kinevezésüket, gyakran elvárták, hogy rendeljék meg az újságot és olvassák. És a kevésbé felkészültek közül voltak, akik elhiitték, amiket írt az újság.” – mondta el Gergely Géza volt magyar szakos tanár.

Ha valaki tiltott lapot akart olvasni, cenzori engedélyt kellett megszereznie. Ha megkapta, a lapot csak ő maga olvashatta el, azt másnak nem mutathatta meg. A belföldi lapok szerkesztőinek nyílt erre lehetősége. Ha a cenzor nem találta megfelelőnek a lapot, elkobozta, így az előfizetők nem kapták meg. A cenzor által jóváhagyott cikkeket a rendőrség is kifogásolhatta. Sok szerkesztő panaszkodott, hogy képtelen érdekessé tenni a lapot a cenzúra miatt és az előfizetők száma is csökken.

„Cenzúra nélkül nem volt semmi. A pártelvtárs mondta meg, hogy erről szabad, arról nem szabad írni, vagy kihúzzák ezt a részt teljesen vagy kihúzzák ezt a szót vagy ez a mondatot veszik ki, de ez így nem jelenhet meg, úgyhogy nagyon kemény cenzúra működött. A cenzorokat vonták felelősségre, ha valami kifogásolható megjelent a lapban.” – emlékezett vissza Gergely Géza bácsi.

A rendszerváltás a sajtó terén is nagy változásokat hozott. Napjainkban a napilapok szekciókra oszlanak, melyek között van irodalmi, művészeti, életmód, sport, gazdaság és szórakozás (rádió-tévé) és természetesen hirdetés. A napilapok másik fő típusa a bulvárlap. Közép-Európában ebben a vékonyabb német modellt követjük (pl. Blikk-Blick). Egyre több újság olvasható az interneten is. A hagyományos napilap internetes kiadása itt teljesen új környezetbe kerül, s ennek megfelelően nem lehet az eredeti nyomtatott lap egyszerű elektronikus másolata. A híreket viszont nem naponta adagolja, hanem amikor érkezik, viszont ez csak a gyorsírt közli, a részletes hír majd a nyomtatott változatban lesz olvasható. Az újság egyre több multimédiatartalommal jelentkezik, s ennek megfelelően az újságírók is „multimédiaújságírókká” lépnek elő.

Köllő Tünde

Folytatás a 2. oldalról

Bemutatkozik a Baba-mama klub

A közös programok után pihenésként a gyerekek és anyukáik szabad tevékenységet folytattak, ebben az esetben nem más jelent, mint hogy a gyerekek kedvük szerint játékkal foglalták el magukat, és ismerkedtek új cimboráikkal; az anyukák pedig beszélgettek egymás közt. Nagyon hasznosnak bizonyult az anyukák közti társalgás, mivel ilyenkor oszthatjuk meg a kicsikkel kapcsolatos ismereteinket, tapasztalatainkat. Ötletes kis programokat szerveztünk, melyekben az apukák is főszerepet kaphattak, így jött létre a papás-mamás pizzaest, és az anyukáknak a „pityókázás”.

A már hagyománnyá vált cigánykasszát is

elindítottuk, volt Mikulás-járás, megünnepeltük a klub születését és a gyermeknapot a Sláger Center játszó-házában; nyáron az erdőn, a szabadban gyűltünk össze.

Részt vettünk a falunapok keretén belül a Caritas által szervezett fejlesztő programon és a főzőversenyeken.

Megfigyeléseink és tapasztalataink alapján megállapítottuk, hogy azok a gyerekek, akik ide járnak/jártak, sokkal könnyebben illeszkedtek be később a napközibe, óvodába, az ismeretlen környezet barátságosabb volt számukra. Mi, anyukák pedig barátokra tettünk szert, ismereteinket bővítettük egymás tapasztalatai által, amely gazdagította anyai szerepünket.

szerepünket.

Az idei évben szeretnénk bővíteni anyai tudásunkat, ezért olyan meghívottakat akarunk vendégül látni, akik beszélgetéssel egybekötött előadást tartanának nekünk, anyukáknak. Első tervezett meghívottunk, Hunyadi Erzsébet pszichológus lesz.

Szeretnénk, ha kis közösségünk új tagokkal bővülne, és büszkén viselhethetnénk a baba-mama nevet. Minden kedves anyukát, babát, kisgyereket nagyon sok szeretettel várunk, aki szívesen tartozna közösségünkhöz.

Csibi Edit

Szürkemarkhák Ditróban

Velünk élnek, kissé távol, mégsem annyira messze.

A Cengeller-tető közelében, a Tölgyes felé vezető úton ízlésesen kiépített farmra bukkanhatunk, amit a Csend Völgye Kft. működtet.

A farmról Németh Andreát kérdeztem, aki budapesti születésű és jelenleg is ott él. Elmondása szerint a farm megalapításának ötlete 2003-ban fogalmazódott meg benne, amikor erre kirándult. Még az év októberében visszajött Ditróba, és céget alapított. Az első ötlet egy panzió volt, családbarát környezettel, de meggondolta magát, és így maradt a magyar szürkemarkha visszahonosításának ötlete Erdélybe, mivel teljesen kipusztultak a környékről. Ez az ötlet másoknak is tetszett, ezért sokan segítettek neki a megvalósításában.



Az állatokkal Németh Andrea három kollégája foglalkozik, akik munkáját a természetes pásztorkutyák segítik, ők őrzik a tanyát. A szürkemarkhát a húsa miatt tenyésztik, gazdag az ízvilága, a vadhús ízet idézi.

Az első szürkemarkhát 2004-ben hozták Ditróba. 11 egyeddel indult a farm, ami azóta is folyamatosan bővül. A fajta különlegessége, hogy teljes ridegtarásban vannak, nincsenek bekötve az istállóba (az istálló ajtaja télen -20 fokban is nyitva van), ezért kissé vadnak mondhatóak az esztelenen tartott tehenekhez képest. Fejni nem lehet őket, az ellésnél nincs szükség segítségre. Ez a fajta sokkal ellenállóbb, mint egyéb társai.

A fajta – főleg az Alföldön – nagy szerepet játszott a mindennapi életben, sajátosan épült be a paraszti termelés rendjébe. A szürkemarkha majdnem minden testrészét használták valamire, pl. csontjából enyvet főztek, viaszgyertya helyett a paraszti háztartásokban marhafaggyúból készült gyertyával világítottak. A pásztorkok több évszázados eljárással tartósították a húsát (az apróra vágott húst sós vízben főzték meg, majd kiterítették, megszárazították, s szellős vászontarisznyában tárolták (valószínűleg ez az étel lehetett a gulyás elődje). Emellett nagy érték volt a bőre is, ezt ügyeskező mesteremberek dolgozták fel. A szarva is fontos kelléknek számított pásztorként, sótartróként vagy éppen orvosságos edényként. Ugyanakkor fenékö tárolására is nagyon alkalmas volt, mint ahogy gombnak vagy éppen fésűnek is.

Ezek ellenére a szürkemarkha nem egy turistalátványosság, nem ajánlatos közelebb merészkedni hozzájuk. Egy pillantást azonban érdemes vetnie rájuk az arra járóknak.

Bővebb információk: www.szurkemarkhaerdely.com

Bajkó Dorottya

Sportbántalmak

LENDÜLETBEN

Mivel a sportbántalmak maradandó károsodásokat okozhatnak akár szabadidejünkben sportolók esetében is, fontos a megelőzésre hangsúlyt fektetni. Rendkívül fontos a bemelegítés és nyújtás edzések előtt, melyeknek célja, hogy az izmokat és inakat előkészítse a tőlük megkívánt erőfeszítésre. Bemelegítéshez minden olyan tornagyakorlat megfelelő, ami megmozgatja a főbb izomtömegeket a lábon, háton, a karon és vállon, ezáltal rugalmasabbá teszi az izmokat, megvédve így az izomsérülésektől. Az izom- és ínszalagsérülés többnyire akkor szokott bekövetkezni, amikor az izomzat „rideg”, vagyis nincs megfelelően bemelegítve. A sportsérülések gyakran a leghétköznapiabb okokra vezethetők vissza. A sportoláshoz nem alkalmas öltözet, a védőfelszerelés hiánya, a rosszul megválasztott környezet, a sporteszközök minősége vagy akár a nem megfelelő időjárási viszonyok, például a sáros, jeges terep is gyakran okozhat sérüléseket. Futásnál alapszabályként elmondható például, hogy a boka- és térdízületet a rugalmas cipő mellett azzal óvjuk a legjobban, ha természetes talajon, fűvön vagy salakon futunk. Gyakran okoz gondot az is, ha nem az edzettségi szintünknek megfelelő testmozgást választunk. Fontos emellett figyelembe venni, hogy bizonyos életkor felett testiünk nem tudja elviselni a szélsőséges terhelést. A közvélekedéssel ellentétben kifejezetten tilos emellett beteg, lázasan sportolni, és nem ajánlott a testedzés labilis pszichés állapotban vagy kialvatlanul sem, az elkalandozó figyelem és a fáradtság ugyanis könnyen vezethet sérüléshez.

Ha már megtörténik a baj, az adott sérüléseket megfelelő módon kell kezelni. Az izomgörcs nagyon erős összehúzódás, amely akaratától függetlenül következik be, és magától enyhül bizonyos idő elteltével, mely egyénenként változó. Ez a jelenség anyagcsere-folyamatokhoz kapcsolódik, a görcs megszüntethető az összerándult izom megnyújtásával. Az izommerevedés ezzel szemben az izomnyálábok akaratlan és tartós összehúzódása,

amely fájdalmas és magától nem szűnik meg. Az izomhúzódás pedig az izomrostok túlzott nyújtásának vagy egy izom és izomhiány leválásának az eredménye.

Mindig orvosnak kell megállapítania a sérülés mértékét. A húzóásra a pontszerű, szűró fájdalom jellemző, különösen nyomás hatására. Szakadásnál fájdalmas besüppedés jelenik meg az érintett területen, és gyakran dudor alakul ki a sérülés alatt vagy felett. Általánosságban elmondható, hogy a sportsérüléseknél a legelső teendő mindig az azonnali, drasztikus hűtés, fagyasztás, azonban a vérzéses sérüléseket tilos fagyasztani. A hűtés összehúzza az ereket, és ezáltal csökkenti a gyulladást és a fájdalmat, ezenkívül korlátozza a szövetek pusztulását, mivel lassítja a sejtfolyamatokat. Jéggel hűtjük a fájó területet, azután pedig a sérülés súlyosságának megfelelően pihentetjük, vagy akár sínbe tesszük a sérült testrész. A borsérülések legenyhébb fajtája a horzsolás, amely komolyabb ellátást nem igényel, elég, ha kitisztítjuk a sebet. Mélyebb sérüléseknél a legfontosabb teendő a vérzés csillapítása, de akár az orvosi ellátás is szükséges lehet.



Csibi Melinda

Ditrói sportcsapatok bemutatója

A ditrói fiatalok focicsapata összeállt

A ditrói Young Boys FC focicsapat megalakulása szórakozásból indult. Szócs Hunor és Balázs-Gáspár András ötlete igen sikeresnek bizonyult, mert 2010 novemberének első hetében már nem csak hobbiszinten indultak focizni a fiúk, hanem a komolyabb célok elérése érdekében játszottak.

A remetei ifjúsági napok alkalmával megnyílt a lehetőség, a csapat részt vehetett az első komoly megmérettetésen, önbizalomból és bátorságból nem volt hiány, felkészülten és tudatosan álltak elő. Sajnos Fortuna aznap nem az ő oldalukon állt, így a sorsolást követően a legnehezebb csoportba kerültek, és két, simának mondható vereséggel utolsóként zárták a csoportot. De a vereség ellenére sem lankadt az érdeklődésük, ez arra készítette a fiúkat, hogy még keményebben és még többet gyakoroljanak. 2013-ban szintén Remetén, a Mikulás-kupán kaptak új lehetőséget, ahol lettek névjegyüket.

Rendszeresen részt vettek a Ditrói Falunapok által megszervezett teremfoci kupákon. Első alkalommal két csapattal is képviseltették magukat. Az egyik csapat döntőt játszhatott, amit elvesztett, de ezzel együtt megszerezte első dobogós helyezését. Külön öröm volt, hogy a másik csapat a dobogó harmadik fokán végzett. 2012-ben egy rendkívül erős mezőnyben sikerült a harmadik helyen végzenieük. A csapat egyéves évfordulója örömeire saját nevére keresztelt kupát szervezett. A tornán a csapat tisztességesen helyt állt, és a harmadik helyet szerezte meg. 2012 novembe-

rében ismét megszervezték a Young Boys Kupát, amit magabiztosan sikerült megnyerniük. 2013-ban a III. Young Boys Kupán ismét harmadikok lettek, habár ismét gólarány döntött a helyezéseikről, mivel a győztesekkel azonos pontszámmal végeztek. A Ditróban megszervezett Fair Play Kupán, a dobogó harmadik helyén állhattak.

A Ditrói Ifjúsági Fórum és a Young Boys FC DIF-kupa néven közösen szervezett futballtornát 2013 tavaszán. A hatszapos tornán a Young Boys FC egészen a döntőig menetelt, és egy második hellyel sikerült bővíteni az éremgyűjteményt.

Csapattagok: Bajkó Mária, Balázs-Gáspár András, Csibi Árpád, Csibi Hunor, Gáll Endre (kapus), Hompoth Szabolcs, Kovács István, Hompoth-Gergely Huba, Köllő Arnold (kapus), Mezei Krisztián, Simon Szabolcs, Sipos Zsolt, Szócs Hunor (CK).

Auto-Tig

A ditrói Auto-Tig kézilabda-csapat immáron harmadik szezonját futja a Hargita Megyei Bajnokságban töretlen lendülettel. Jelen pillanatban hat lejátszott meccs után ötödik helyen szerepelnek a színvonalas mezőnyben.

Kezdetekben a csapat egy része a szárhegyi csapatot erősítette, majd amikor alkalom adódott, Bajkó Imre és Bajkó Tibor Auto-Tig néven saját csapatot alapítottak.

Elmondásuk szerint egészségmegőrzés, kapcsolattartás és új ismeretségek teremtése céljából hozták létre a csapatot. Ezek mellett fontosnak tartják a hagyományörzést, a kézilabda folytonosságát

Ditróban, és a sportolni vágyók ösztönzését a sportág művelésére.

A Hargita Megyei Bajnokság a legszínvonalasabb sorozat, amelyben a csapat képviselte magát. Első alkalommal a 2011/2012-es időszakban szerepeltek ebben a sorozatban, és ez az év gyümölcsözőnek is bizonyult, mivel negyedik helyen végeztek. A következő évben ötödikek lettek. Most a harmadik szezonjuk feltávnál tart, és hét összegyűjtött ponttal az ötödik helyet foglalják el.

A megyei bajnokság előtt is volt élet a csapatban, akkor a körzeti bajnokságban fejlesztette magát, és ott is letette névjegyét az Auto-Tig. Néhány játékosuk részt vesz a Négyszék Kupán. Ez a kupa igen rendhagyó, mivel 45-50 éves játékosok játsznak négy helyszínen, így minden évben négy forduló játszanak.

A csapat nagy része már a kezdetektől együtt játszik, ha jól megy a székér, ha nem. A mozgatórugó természetesen kézilabda iránti szeretetük, és az, hogy mindannyian ditróiak.

Szócs Hunor



Ditrói kézilabdázó a profik világában–beszélgetés Ferenczi Botondal

Ferenczi Botond 1987. június 3-án született, az általános iskolát Ditróban, a középiskolát a székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnáziumban végezte. A nagy múltú és általános iskolai szinten sok szép eredményt elért ditrói kézilabda legnagyobb egyéni sikertörténete: érettségi után a magyar bajnokságot megnyerő és a Bajnokok Ligájában szereplő Pick Szeged szerződtette le, majd visszatért a román bajnoki címre pályázó Székelyudvarhelyi Kézilabda Clubhoz, ahol mai napig játszik. Közben közzagász végzettséget szerzett, vállalkozásokat indított, és felkészült a hivatásos sport utáni életre, melyet Ditróban tervez megélni.

A felkészülés során jó néhány veled készült interjút találtam az elmúlt 6-7 évből sajtóban, tévében, rádióban. Hogy tudtál hozzászólni ahhoz a helyzethez, hogy gyakran megkérnek, értékelj a teljesítményedet, beszélj magadról?

Természetesen az első alkalomkor még meglepő volt, hogy kérdéssel fordulnak felém, és méltatnak azzal, hogy a válaszaim is meghallgassák. Eleinte még eléggé esetlegesek voltak a válaszok, de idővel igyekeztem minél összeszedettebb, célratörőbb válaszokat adni, hogy a kérdező, meg az emberek is megkapják a választ a kérdéseikre (esetleg az eredeti kérdés mögött rejlőre is :)).

Ditróban mindig is kitűntél tehetséggel és magassággal, egyenes út vezetett Udvarhelyre, de hogy magyarországi elitklubhoz kerüljél, ahhoz sok munka is kellett. A 2006-2007-es idényben a Pick Szegedben és Orosházán játszottál, utána egy évre kölcsön adtak nevelőgyűjtésednek (SZKC), amikor is a csapat legeredményesebbje lettél, 2008-2009 között Tatabányán szintén a csapat alapembere voltál, majd 2009 óta újra a Székelyudvarhelyi Kézilabda Clubnál játszol. Melyik időszak volt számodra a legkedvesebb, vagy kérdezzem úgy inkább,

hogyan melyik miért?

Véleményem szerint minden sportkarrier úgy kezdődik, hogy egy gyereknek (majdani felnőtt játékosnak) kell a vele született fizikai adottság, majd ehhez párosul a tehetség. Ekkor rendszerint a gyerekek elkezdnek sportolni valamit, különböző motivációból vagy külső hatás miatt. Majd ezt követően jön egy vízváltozás, az, hogy ki mennyire komoly, elhivatott, kitartó és szorgalmas, hiszen ebben az időszakban rengetegen lemorzsolódnak. Azok, akik itt nem vesznek el, magasabb szintre kerülnek, és kihozzák magukból azt, amit a testük és tehetségük határai megengednek, így válhat egyesekből profi, hivatásos sportoló. Esetemben is így történt, ötödikesen kezdtem Czibalmos Árpád tanár úr keze alatt, majd hetedik és nyolcadik osztályos koromban már minden hétvégén ingáztam Udvarhelyre, leigazolt játékosként játszottam a serdülő csapatban. Majd következtek Udvarhelyen a gimnazista évek, tizenkettedikesen kaptam első profi szerződésemet az akkor alakuló (2005) Junior KC-től, a mai csapat elődjétől.

Érettségi után írtam alá Szegedre, óriási dolog volt, nagy ugrás az életemben, belecsöppentem a vérprofik világába.

Ditrói kézilabdázó a profik világában – beszélgetés Ferenczi Botonddal

Folytatás az 5. oldalról

Az akkori Pick Szeged játékoskerete rettentő erős volt, mondhatni az elmúlt 15 év legjobb csapata volt, amely bajnok is lett abban a szezonban, velük együtt én is, ámbar igencsak kevés szerepet kaptam a felnőtt keretben. Ezért is játszottam párhuzamosan Orosházán másodikosztályban kölcsönben, emellett az ifjúsági csapattal is bajnokok lettünk. Abban az évben a Szeged férfi kézilabda szakosztálya minden korosztályban bajnok volt! Ezt követően kerültem vissza Udvarhelyre, közös megegyezéssel kölcsön-játékosként. A csapat frissen jutott be az első osztályba, a bennmaradás volt a cél, óriási eredmény volt, hogy a 6. helyen zártunk. Az egy nagyon jól sikerült szezon volt számomra. Majd ezt követően hasonló feltételek mellett játszottam Tatabányán.

Eközben Szegeden óriási változások mentek végbe minden téren, a klub más irányvonalat vett, közös megegyezéssel bontottunk szerződést, így igazoltam vissza az ekkora már nagyon megerősödött Udvarhelyre. A hangulatokat, benyomásokat összegezve Udvarhelyen – a nevelőegyesületem lévén – gyakorlatilag itthon vagyok. Nem beszélve arról, hogy itt a kézilabda kőre nagyon sok minden felépült, és jelenleg a román bajnokságban itt játszódnak a legfantasztikusabb hangulatú mérkőzések. Amilyen Veszprém a világgézilabdában, olyan Udvarhely a hazai bajnokságban.

Szegeden, Magyarország és kis túlzással a világ élmezőnyében játszva fiatalként tudtál kialakítani kapcsolatokat nagy, ismert kézilabdázókkal? Egyáltalán ott milyen a hangulat és öltözőben, edzésen, vagy a meccs közben, amit mi csak a tévében látunk?

Szegeden a profizmus a jellemző, és ez rányomta bélyegét az öltözőre, ráadásul a csapat gerincét szerb játékosok adták, úgyhogy én inkább a fiatal magyar játékosokkal, a nagy nevek közül pedig Ilyés Ferencel ápoltam nagyon jó viszonyt ottlétem alatt. Amiótt ebből az időszakból hálás vagyok, hogy megízlelhettem, az a Bajnokok Ligája mérkőzéseinek utánózatlan hangulata: kíváncsi minden sportolónak, hogy sikerüljön neki átélni. Tatabánya egy más világ volt, amellett, hogy egy jó kis csapatunk volt, és kiváló eredményt értünk el a klub történetében, egyedülállóan családi hangulat uralkodott az öltözőben és az egész csapat körül, nagyon kellemes emlékeim vannak az ott töltött időkből, és örülök, hogy annak a csapatnak a tagja lehettem.

A székelyudvarhelyi csapatban többször is megfordultál, mondhatni alapító tag vagy, de mintha korábban jobban megtaláltad

volna a helyed. Miben más a 2007-es és a mostani SZKC?

Igen, az egyesület 2005-ben a mi ifjúsági bajnok-csapatunkra alapult, ebből épült fel. Azóta elképesztő fejlődésen ment át, jelenleg Románia egyik legprofibb klubja, úgy hozzáállásban, mint szakemberek tekintetében. A színvonal is rengeteget emelkedett, az elmúlt években folyamatosan az európai kupaszereplés, a bajnokságban dobogós hely, lehetőleg a bajnoki cím

megszerzése a cél, és ezek nagyrészt teljesültek is, ami magáért beszél. A színvonal emelkedésével valóban manapság nem töltök be alapjátékos szerepet, de teljesen csak kiegészítő embernek sem mondanám magam. Ezen a szinten már a klub érdeke, hogy minden poszton hasonló képességű játékosok segítsék egymást a munkában, egymást jól kiegészítve. Ennek a nagy egésznek képezem én is az egészséges részét. A posztomon jelenleg nekem inkább a védekező szerep jut, a társam inkább a támadó specialista, így nagyon jól kiegészítjük egymást.

Akkoriban a román válogatottba is meghívtak kaptál. Megbántad, hogy nem fogadtad el?

Nos, akkori döntésemben több minden szerepet játszott. Egyrészt Magyarországon játszottam, ötéves szerződés kötött oda, emellett az egyetemi tanulmányaimat is ott kezdtem el (és fejeztem be), amelynek a vizsgaidőszakai teljesen egybeestek a válogatottbeli szereplésekkel, amelyekről jól tudtam, mivel járnak, mert több évig voltam ifjúsági válogatott, tehát gyakorlatilag lehetetlenné tették volna a tanulmányaim normális menetét. Másrészt a válogatott berkein belül is eléggé tessék-lássék magatartás volt jellemző, az összetartások inkább kényszerből voltak, mint meggyőződésből, ami nagyon sajnálatos dolog. Mára már vannak előrelépések, de még mindig messze állunk az igazságtól. Ezek összessége alapján döntöttem, amit azóta sem bántam meg.

Hogy néz ki egy napod? Mennyi idő jut egyébbel foglalkozni mint a kézilabdával? Hogyan lazítasz?

Általában egy vagy két edzés van kb. 10-től 12-ig és 6-tól 8-ig. Az előkészületekkel és egybekkel ez kb. 7 órák elfoglaltság. Edzések közötti időt ebédrel, a mindennapi teendőkkal és pihenéssel töltöm, és ezek különböző mértékű kombinációival.

Hobbiként szívesen játszom számítógépen vagy Xbox-on. Szívesen biciklizek, a Ditró-Udvarhely utat is már többször megvettem. Az utazások nagy részét olvasással, filmezéssel töltöm.

Mit gondolsz, mi kell ahhoz, hogy ma valaki jó kézilabdázó legyen? Te kiket tartasz a legjobbaknak?

Adottság, tehetség, komolyság, elszántság, kitartás, egy kis szerencse és sok, sok munka. Kik a legjobbak? Utánpótlás-nevelésben az északi iskolák verhetetlenek. Világkézilabdában a francia, spanyol, dán, horvát nemzetek uralják a világot. Nekem személyes kedvencem Ólafur Stefánsson, de ő már visszavonult. Itt elmondanék egy személyes tanácsot, amelyet a tapasztalataim is alátámasztanak: a gyerekek életében legalább annyira legyen fontos a tanulás, mint a sport, semmilyen körülmények miatt nem szabad elhanyagolni, nem szabad mindent egy lapra feltenni. Felnőttként az embernek pedig lehetőség szerint mindig legyen B-terve, mert sajnos a sérülés az olyan dolog, ami kiszámíthatatlan, és nagyon alakíthatja az illető pályafutását, életét.

Az élsportolóknak az a legnehezebb, hogy pályafutásuk befejeztével majdnem hogy új életet kell kezdeni, ki kell alakítani az aktív sportolás helyett életstratégiákat, megélhetési lehetőségeket. Ez sokaknál tragédiához vezet, de úgy tudom, hogy neked vannak terveid, sőt, már el is kezdted ezt-azt...

Igen, sajnos sokan esnek ebbe hibába, ez szerintem teljesen egyéni függő, mindenkinek adva vannak különböző lehetőségek. Nekem is vannak terveim, és bele is kezdtem ebbe-abba, ahogy mondd. Édesapám által a mezőgazdaság elég közel áll hozzám, így kézenfekvő volt, hogy ekörül mozdítsak valamit, ezért kezdtem neki az energiazöld termesztésének. Az, hogy mekkora sikerrel, még a jövő titka. A legfrissebb próbálkozásom egy ingatlanközvetítői iroda létrehozása, ami még nagyon gyerekcipőben jár, de szeretném, ha a jövőben hatékonyan tudna működni a Gyergyói-medencében.

Ez az www.ingatlanvilag.ro cím alatt fut. Ezeket kívül is vannak még terveim, de azok még odébb vannak.

Összefoglalnád röviden, mit szeretsz Ditróban? Milyen helynek találsz?

Szerintem Ditró egy nagyon szép település egy gyönyörű vidéken, és sokkal nagyobb potenciál van benne, mint sokan hinnék, vagy mint amennyit eddig mutatott magából. Bizom benne, hogy az én generációm, és akik minket követnek, építeni és szépíteni fogják. Nekem az otthonom, és a feleségem is beleegyezett, hogy ott telepedjünk le, így egyelőre én is kíváncsian várom, mit hoz az élet Ditróban a családom számára.



Kérdezt: Köllő Zsófia

Búcsú Nagy Katalin tanárnőtől

Elhangzott 2013. január 11-én, Gyergyóremetén, Nagy Katalin magyar-német szakos tanárnő temetésén.

Január 11-e van. Egy olyan időszaka az esztendőnek, amikor sok örömet, boldogságot, jó egészséget kívánunk egymásnak. Hogyan lehet e jókívánságokat összegezgetni egy számunkra nagyon kedves személytől való búcsúzással? Hiszen többször is megtapasztaltuk kollégánk betegségének hónapjaiban, hogy mennyire ízét veszti egy-egy jókívánság, mennyire kimondhatatlanná válnak jól ismert szavak, amelyeket máskor gondolkodás nélkül kimondunk.

Hogyan mondhatjuk egy gyógyíthatatlan beteg embernek, az ő hozzátartozóinak, hogy „boldog névnapot”, „boldog új esztendőt”?!

Nagy Katalin (lánykori nevén Kántor Kati) kollégánktól búcsúzom a Siklói Lőrinc Általános Iskola munkaközössége és tanulóinak nevében. Egy közösség nevében búcsúzom a vele kapcsolatos saját érzéseim tükrében.

Gyermekkorom óta ismerem őt, tudok róla. Nagyobb volt, mint én, mindig előttem járt, én pedig – hasonló érdeklődési körünknek köszönhetően – a nyomában. Már itthon a magyar és az orosz nyelv iránti vonzódással, később ugyanaz a középiskola, filológia osztály, ugyanaz az osztályfőnök-magyartanár formálgatott bennünket.

Emlékszem arra a büszkeségre, amely eltöltött, hogy én is azon az úton járok, amelyen ő. Sokszor megálltam a tabló előtt, amelyen az ő képe volt. Példaképként tekintettem rá, csodáltam kitartását, tudását, tehetségét.

Abban az időben egyetemre – magyar szakra – bejutni emberfeletti teljesítménynek tűnt a szemünkben. Neki az is sikerült. Az ő példája ösztönzött engem is még nagyobb kitartásra.

Sok év eltelt külön utakon, míg végül tíz évvel ezelőtt egy iskolába kerültünk, közelebből is megismerhettük egymást.

Nyílt arca, tekintete mindig magabiztosságot, felszabadultságot sugárzott. Belülről jövő igényességgel fordult önmaga és a környezete felé. Mindig kész volt újat tanulni, és ezzel szakmai felkészültségét még inkább elmélyítette. Ezért tudta tanítói-nevelői munkáját nagy jártassággal, hozzáértéssel végezni.

Tanítványait önmaguk iránti igényességre, anyanyelvük szeretetére, az idegennyelv-tudás fontosságának felismerésére nevelte. Nagy örömmel és lelkesedéssel tanított, rendszeres felkészüléssel, új módszerek iránti fogékonysággal igyekezett az óráit színessé, hatékonytá tenni.

Mivel ő maga is sokat olvasott, szívesen járt színházba, hangversenyre, különböző rendezvényekre, tanítványait is erre buzdította, hogy növelje ezáltal a kultúra iránti érzékenységüket, erősítse magyarságtudatukat.

Közösségszerető ember volt. Szívesen időzött kollégái társaságában, aktív résztvevője volt minden rendezvényünknek, szabadon, vidáman mesélt, mondott mérvadó véleményt. Tudtuk, hogy mindig lehet rá számítani.

Az elmúlt tanév során alkalmunk volt kipróbálni, milyen az, amikor két hasonló érdeklődési körű és hasonló értékrendű ember együtt dolgozik az iskola érdekében. Tudtunk egyetértésben dolgozni, igyekeztünk a közösségünket erősíteni, igényes rendezvényeket szervezni, hagyomány- és lélekápolásra

törekedni.

Magamnak is most fogalmazom meg először, hogy akkor érték össze az útjaink. Kezdetben egymás nyomában majd távol egymástól, később párhuzamosan, míg az együtt eltöltött utolsó évben egészen közel kerültünk egymáshoz.

Beteljesedett egy életút, ő már nincs többé velünk.

Nehéz elfogadni, megérteni, hogy „mindannyiunk életében vannak olyan emberek, akik egyszerűen nem azért léteztek be az életünkbe, hogy végig velünk maradjanak. Sokkal inkább azért, hogy átsuhanva életünk napjain megmutassanak nekünk valami fontosat, ami megváltoztat bennünk dolgokat önkre. Ha pedig eljön a nap, el kell őket engednünk, és nem tehetünk ellene semmit. Örösi bennünk a veszteség, pedig igazából kaptunk valamit...”

Hiszem, hogy a Kati érző, szerető, meleg lelke most is velünk van, lát bennünket, hallja, amit mondunk.

Fájdalommal gondolok arra, hogy a mindennapok szorításában nem veszünk észre fontos dolgokat, ahogyan nem értettük, nem fogtuk fel teljes mélységükben az elmúlt tanév során fáradtságra, kimerültségre tett utalásait sem.

Jobb lett Tőled a világ, drága Kati! Mindaz az érték, amelyet közénk hoztál, gazdagít bennünket, vigyázunk rá és nagy tisztelettel őrizzük. Imádkozunk érted, emlékedet a szívünkben őrizzük, és a Te imádságaidat is kérjük, hiszen Te most jóval többet tudsz rólunk, mint mi rólad.

A gyászoló családnak kívánunk sok-sok erőt a jó Istentől, hogy a hiányából fakadó szomorúságot legyőzhessék, és örömmel tudjanak visszagondolni az együtt eltöltött évekre.

Nyugodjék békében.

Laczkó-Albert Katalin, a Siklói Lőrinc Általános Iskola földrajz szakos tanára



„Ti vagytok a világ világossága”

„Petroleumlámpa, milyen szép a lángja.” – énekel az Omega együttes. Jó, ha szép a lámpa, de nem ez a legfontosabb a világítástechnika világában. Elsősorban azt várják tőle, hogy megfelelőképpen világítson. Mert ha nem világít, azt sem látják az emberek, hogy szép a teste. Ami a sőt illeti, az a szerepe, hogy miközben betölti hivatását, tűnjön el, vagyis váljon láthatatlanná: viszont, ha hiányzik, az étel ehetetlen. Mindezzel csak azt szeretném mondani, hogy a világosság és a sós nem önmagukért léteznek; különben, ha megfigyeljük, Jézus azt mondja: „ti vagytok a világ világossága”, „ti vagytok a föld sója”.

Mind a világosság, mind a sós oda van rendelve valaminek a szolgálatára: egyik a világhoz, a másik a földhöz. Amikor Jézus azt mondja tanítványainak, hogy ti vagytok a világ világossága és a föld sója, missziós küldetésükre akar rávilágítani. Azt akarja mondani: Ti, akik hallgatójátok az én tanításomat, ennek a világnak a világosságává és sójává váltok és a ti jelenlétetek a földön pótolhatatlan. Ez azt is jelenti, hogy az egyház a világért van. Ezt harsogja minduntalan Ferenc pápa is. A

Biblia is erre tanította a választott népet. Isten kiválasztotta ugyan őket, de azért, hogy a többi nép szolgálja legyenek. Ez a lecke nekünk is szól.

Térjünk vissza a világossághoz és a sóhoz. Milyen közös pontjai vannak a két elemnek, melyekhez Jézus tanítványait hasonlította? Mondhatnánk, közvetítenek: a sós az élelmiszerek ízét érvényesíti, a fény pedig megismerteti a világ dolgainak a szépségét. Az élelem létezik, még mielőtt megszoznánk őket; a világ dolgai is igen, még mielőtt

megvilágítanók őket fénnel.

Ez sokat elárul a mi küldetésünkről. Mondhatnánk azt is, hogy senkinek nincs szüksége ránk a pusztta létezése céljából. Tehát valami speciális szerepet bízott ránk az üdvözítő.

Mi, keresztények azért vagyunk tehát a világban, hogy az emberek életének az örömet-ízét főtárjuk. A szeretet tettei és a megosztás öröme fenséges érzés, de az emberek nem ezt várják tőlünk.

Folytatódik a 8. oldalon

„Ti vagytok a világ világoossága”

Folytatás az 7. oldalról

Evangelizálni annyit jelent, mint elmondani és hirdetni azt, hogy „az Ország köztetek van, minden jó szóban és jó tetteben”; azt jelenti, mint felvilágosítani az embereket, mint megismertetni velük Istent, aki „ott van közöttük, ha szeretik egymást”.

A világ világoossága vagyunk, hogy feltárjuk ennek a világnak a szépségét: a szeretetteljes tekintet világítja meg a személyek és a dolgok igazi arcát. A Szentleket éppen azért kaptuk, hogy együtt tudjunk rezegni minden szóval és tettel, mely Tőle (a Lélektől) származik. Viszont ezt nem lehet másként tenni, csak szerényen és alázatosan. A sok só el is ronthatja az étel ízét, s egészségtelenné teheti azt. Az erős fény pedig megvakítja azt, akit meg szeretnénk világítani. Ahhoz, hogy sóvá és világoossággá váljunk, nagyon kell szeretniünk Istent.

A szeretet mindig elégséges, de annak valódinak kell lennie. Az evangelizáció nem egy háború. Az új evangelizáció pedig nem egy visszahódítási háború. Az örömhír továbbadása csak szeretetben lehetséges. Emlékezzünk csak Pál apostol figyelmeztetésére, amit a korinthusiaknak ír: csak a szegények és az alázatosok hirdethetik az Isten Országát.

Végül megjegyezhetjük azt is, hogy a mai tanítás a sóról és a világoosságról, közvetlenül követi a Hegyi beszédet Máté evangéliumában, ami arra enged következtetni, hogy van némi kapcsolat a két tanítás között. Legalábbis abban az értelemben van, hogy meg tudjuk világítani az egyiket a másikkal. Lehet, hogy éppen az által válunk a világ világoosságává és sójává, ha megélik azt a boldogságot, amely éppen a mi osztályrészünk lett: a tisztaszívűséget, a szegénységet vagy az üldözöttséget, amit megfogadtam vagy nem tudok elkerülni. A nyolc boldogság szelleme szerint élni pontosan annyit jelent, mint a világ szellemével ellenkezőképpen élni és gondolkodni; elfogadni az

evangéliumi értékeket: az alázatot, a tisztaságot, az igazságosságot. A béke kovácsa lenni minden körülmények között, és ami ennél is fontosabb, hogy szegénységben és egyszerűségben éljünk, mégpedig azzal a céllal, hogy „Átván evangéliumi életünket” az emberek dicsőítsék a mi Mennyei Atyánkat, legfontosabb keresztény kötelességünk. Ámen.

Baróti László-Sándor plébános

Romantic(a) kisfalumban

Celebnek lenni a mai világban olyan egyszerű, mint oviban a kifestős. A recept hozzá nem is olyan bonyolult. A hozzávalók: egy nagy adag alpári viselkedés, trágár szavak különféle formája és nem utolsósorban az emberi viselkedés legalja. Ha ez mind megvan, máris jelentkezhetünk egy Való Világ showmisorba. Vagy fordítva: a reality-műsört vissziuk haza, ahogy ezt a mindenki számára ismert Gáspár Győző is tette. Ha már itt tartunk, nézzük is meg Győzőke kimagasló előmenetelét. A showman körülbelül tizenöt éve bukkant fel először a televízióban, azóta szinte ki sem lehetne robbantani onnan. A Romantic egykori frontembere Magyarország egyik legismertebb sztárjává vált, nem annyira a hangjával, mint botrányos viselkedésével. Az együttes azóta – sokak bánatára – felbomlott, de híresebb slágereiket most is szívesen dolgozzák fel lakodalmakban, falusi mulatózások alkalmával. Győzőke időközben megélt mindent, amit népszerű ember valaha megélhet: volt már szívtipró, vezetett talk show-t, a legfelkapottabb „sztárok” oldalán pózolt, újránősült, elvált, megcsalt, hahkizott és ezeket minden esetben a kamerák keresttüzeiben tette. Mindvégig kitartóan ostromolta a pletykálapok címdalait. Hogy mivel érte el mindezt, nem tudni, szakmáját még saját édesanyja sem tudja behatárolni. Az éneklés nyilvánvalóan nem megy neki, mégis egy-egy fellépésre úgy várják az emberek, mint a Megváltót. Sőt, egy közös kép az említett „sztárral” az arany értékeivel vetekszik. Az, hogy egyszer Ditróba is ellátogat, elkerülhetetlenné vált, mint a közzvény vagy az adóbevallás. Nem volt olyan asztali társaság, ahol legalább egyszer szóba ne került volna, Győzőke celeb-bája. Ha csak egy napszor beszéltek volna egy történelmi eseményről, mint ahányszor a showmanról, akkor a fiatalok egy új értelmi szint küszöbén állna. Persze, akadnak olyanok is, akik nevésségesnek tartották az egész felhajtást. Nincs az az érzelmi szint, amit celeb barátunk okozott volna, ha ragyogó jelenlétével fényessé tette volna az aznap estét. Bánatunkra elmaradt a fellépés. Talán jövőre, vagy még szerencsésebb esetben nem is kell addig várni, és elérheti a ditrói ember is a Romantic(a) felsőbb szintjeit. Sajnálataunkra nem nyerhetünk bebocsátást az értelmiség/érzelmiség kapujába, ahol a báj és a kimagasló értelem találkozik. Csak reménykedni tudunk, hogy ettől nem lett szegényesebb az értékrendünk, és másnap senkinek nem kellett depresszióval kezelni, az említett személy hiánya miatt. Győzőke ide vagy oda, szerencsére akadnak még olyan mondvasinált celebek, akik Való Világ-os múltjukkal ugyan, de jó pénzért bármit képesek elvállalni. Beindulhat a találgatás, hogy legközelebb melyik kimagasló értelmiségit láthatjuk –ha láthatjuk – egy-egy ilyen rendezvényen. És még mindig bízunk abban, hogy Gáspár Győző törött lába jobb lesz, mint újkorában, és egyszer sikerül lenyűgöznie, és boldogságot vinnie a ditrói ember életébe (is).

Kellő Tünde

Kulturális események

Magyar Kultúra Napja, 2014. január 22.

Kölcsy Ferenc 1823. január 22-én fejezte be a Himnusz kéziratát. Ennek tiszteletére 1989. óta e napon ünnepeljük a Magyar Kultúra Napját.

A Kőrösi Csoma Sándor Községi Könyvtár idén is megünnepelte az eseményt. A Siklódi Lőrinc Iskolával közösen szervezett délelőtti a Himnusz meghallgatásával indult, amit közös felolvasás, meshallgatás, gyerekdalok éneklése követett.

Újévi hangverseny, 2014. február 1.

2014. február 1-jén a Hargita Megyei Művészeti Népiskola kamarazenekarának újévi hangversenyt hallhattuk. Az iskola fiatal tanárait, valamint a Nagy István Művészeti Líceum zenetanárait magába tömörítő zenekar Strauss-művekkel, polkával és keringővel szórakoztatta a nagyréműt. Az előadás Köllő Ferenc közreműködésével jöhetett létre. Köszönet érte.

Muszka Sándor: Sanyi bá, 2014. február 12.

Február 12-én a községi könyvtár meghívottjaként Muszka Sándor költő, prózaíró nyújtott felejthetetlen élményt a közönségnek.

A szerzőt eddig megjelent verseskötetei révén tartja számon a kortárs magyar irodalom. 2012-ben megjelent Sanyi bá című kötetével a székely stand up comedy kedvelt képviselője lett. A könyvet az év legviccesebb kötetének tartják. Egyperces történeteket tartalmaz, melyek közkezen forognak, és különböző változatokban ismerjük őket. A könyvbemutatón ízelítőt kaphattunk a székely humorból, csavaros észjárásból, világlátásból és tájnyelvből, mindezt a szerző izes előadásában. Rekeszizmok próbáló délután volt. Készül a történetek folytatása, reméljük hasonló sikerrel.

Móricz Zsigmond felolvasómaraton, 2014. február 18.

A felolvasómaraton hat évvel ezelőtti szervezték meg első ízben. Az elmúlt években Benedek Elek, Orbán Balázs, Jókai Mór, Arany János, Gárdonyi Géza műveiből olvastak fel, 2014-ben viszont

Móricz Zsigmond előtt tisztelegünk.

A mára országghatárokat átvelő rendezvényt 2009-ben Székelyudvarhelyen indították útjára. Évről évre egyre több település kapcsolódik be. A felolvasómaraton célja, hogy minél többen részt vegyünk a közös olvasásban, és továbbadhassuk az olvasás örömét – fogalmazta meg László Judit ötletgazda és szervező.

Csibi Réka és Köllő Enikő